

Václav oct. 6. 1858.

L513/985.

Edeles jó barátság! Sokáig várt leveled felébe — elmondtam;
most történi először hogy leveledet nem fogadom vissza,
de most utasítottam megtörölni. Hogy sokáig nem írtál,
arról gondoltuk: meglepetés bennint, s milyen örvendéssel
lesz volna az a meglepetés, még a gyászidő után is. Ilanum
elmaradások hírvé is! mi se mentünk! Elly roppan ritkán
na jó! kíváncsiság (20 mérföldre egymástól távol) két család-
nak, két barátunk fiatal nevelés s nevelők hogyan teljesítet-
nek a forr! Ma egyfelől a lútsa s 200,000 forintot nyert,
ismét más híres költő, drámaíró Smilgenben a tehetség
áryára nélt; és jellemi, ez nem nagy drág, megtörölni kell,
de a mi mi kíváncsi az annál kevés! Ne befolyást enél költés.

Tudtam előre hogy nem is te kritika, minél is írtál? Barátság-
lag volt költés előhárni is, inkább te hordad elő, igazság!
se gondoltam pedig hogy is is gyanús honnan rólok mi felé,
komolyan s éppen kedvességgel mondom erre. Hogy veszem a komolyan,
elképelnem, nem fogad gondolat vele; amíg júnus utolsó: hogy
németlyire a regény történet egészen társasául sőt utasításnak
szolgált, az is javítottam ki. Ennél se befolyást költés.

Hogy az az emberek nevelésének tudnád, sőt hirtelen előttem? Tisztelet,
nem lehet se oly nagy, hogy ezt komolyan mondhasd! Kültörnek meg-
értésnek töltés erre a Röngyű bűntudat, minél hamarabb elő, mert
arról igazán én hoztam elő. Igazad van, megértésnek sasonak,
hogyan feléértésnek meg magamról annyira, hogy az a nevelés
terjedjen. No már enél komolyan utolsó pont hogy ez az életben!

Nem salátkorol-e Vákos Lászlóval senékem nagy levelben? Ha
igen, jussad tudomására: hogy nem küldhettem becses az albumába, de
még nem is vákuholhassam. Mire megvesszöl halva inkább dögölve,
elrakomra, utolom a kecsk, dollar, tudomáig; senkire kért nem
vagyos az ártórodi, s magamra öngyilkosai kért lanan, éjél
nappal. Legutóbb befűt em ottgem ember előt hi megmondta neki,
p.o. Kitaláji Lászlóval, hi, keremügrébe lóvú, romolgan éi fennem utór-
töl.

Még egyet. Almásy Balogh Pál a doktor ösmered, aumat kess-
néi Balogh Lászlóval náltud pap, deit, kurt, jó ember. Amet a
fia B. Samu meggyen koraiot eicorrigi vörsgára s salán tanulni é,
ajánlom frípalkudbe.

Fiad éi leányod dolgoit felelve Sajnálnám, ha valamelyik lene
az achiak hamajában. Tudom ösmered a poltrakéfére: kegyéigret,
preceje éi preceig. Amibem azat egeigéret bepreet s élgeet !!!
Felelégem felelve gyenge; egy év töltre lenne egeim, ok ez az
egy év...! földölve sem vola, nem vola peirüit, de máséj
se maus volna. Hat a lemetőig van az ő pályája napordán, ad-
dig jár oda, hogy egyfét ott marad! Ottan kéj preatrativót lehes
essöl a kármurol irui: az az arda s ebesse, begyen áldos ére!

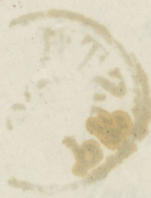
Amibem éreim hogy már félre kender befűt. Senkii!
nyisse befűt éi másnat izz. Ne öröndu éi fájdalomban, életem
éi halálban kiteres miúlessem öltiut, preitunt. Istem áldos
meg kemessere.

Bauwa Sept 22.

1858.

igen lemasad
Tampuninkul

21
22
23

X

no. 111
reg.

Arany Jánosnak.

beszélgetés

Pest

Nagy-Lóvason

3.